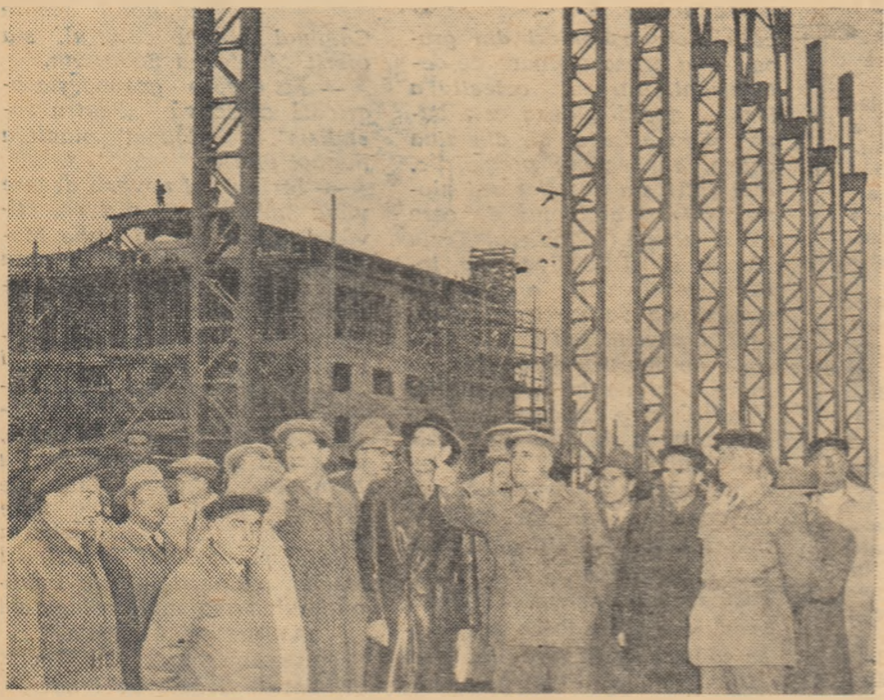
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fiți gata!

Scînteia pionierului

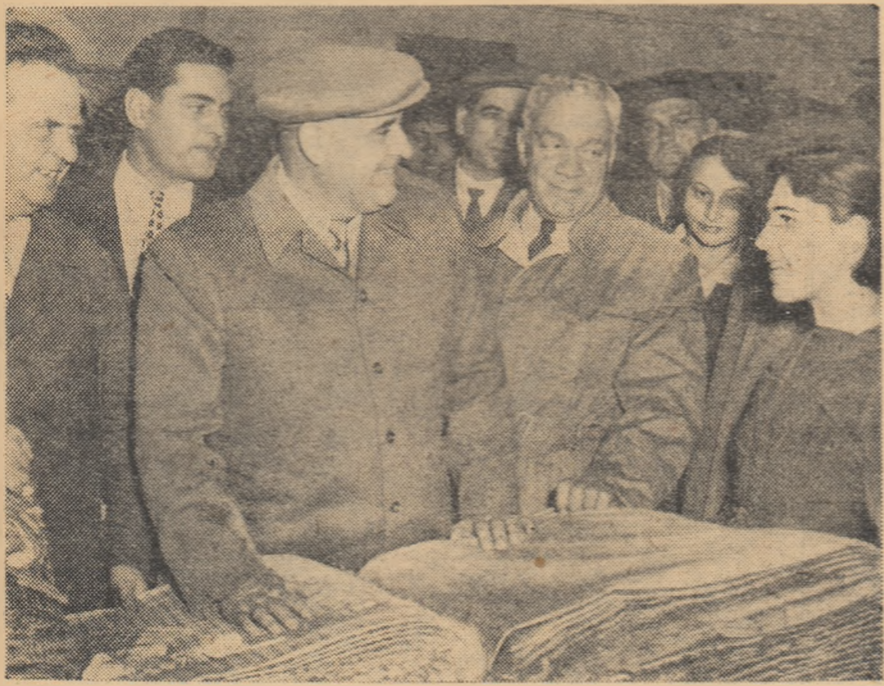
ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 43 (725) * joi 22 octombrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Aspecte de la vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Suceava

1. Cu prilejul vizitei făcute de conducători de partid și de stat în regiunea Suceava, a fost vizitat și șantierul de construcție a fabricii de zahăr de la Bucecea care va intra în funcțiune în anul viitor. In foto: Pe șantierul fabricii de zahăr „Siretul" de la Bucecea.

2. La uzinele textile „Moldova" din Botoșani. Muncitorii de aci au raportat cu mîndrie că în primele nouă luni ale anului au realizat o economie de materie primă din care se pot produce în plus peste 300.000 metri țesături de bumbac.

Hotărîrea detașamentului

La cîteva zile după începutul anului școlar detașamentul nostru a avut o adunare furtunoasă, cum se zice. Am hotărît cu toții ca, încă din primele zile de școală, să primim numai note mari, să învățăm cu toții foarte bine. Un pionier nu trebuie să se împace niciodată numai cu rezultate mulțumitoare. El trebuie să fie întotdeauna în frunte, atît la învățătură cît și la celelalte activități.

— Să facem din detașamentul nostru un detașament fruntaș a propus Mariana.

Cu toții am fost de acord și am pornit la treabă.

Acum, în detașamentul nostru se primesc numai note bune. Aproape nimeni nu ia o notă mai mică de 8. Mariana Apreotesei, care acum e președinta noastră de unitate, are numai note de 10.

Dar iată că într-o zi în clasa noastră s-a întîmplat un lucru foarte neplăcut. Pionierul Amăriuței Ion a fost ascultat la fizică, n-a știut și pentru asta a primit bineînțeles nota 4.

Desigur, poate că unii s-ar fi gîndit: „Nu-i o nenorocire. Doar restul pionierilor au note bune"! Dar majoritatea a judecat altfel:

— Să-și îndrepte cît mai repede nota. Am hotărît ca detașamentul nostru să fie fruntaș! Pentru asta trebuie să învățăm cu toții foarte bine, să nu ne mulțumim cu rezultate „așa și-așa!"

— Eu am să-l ajut pe Ion să se îndrepte, sări dintr-un colț al clasei Silvia Cirjovete.

Din ziua aceea, pionierul Amăriuței și-a pregătit lecția împreună cu Silvia. Ea îl ajută cu multă răbdare la toate materiile. La fizică și-a îndreptat de mult nota iar la celelalte materii a luat numai note bune. Ne bucură faptul că pînă acum am obținut rezultate bune, dar nici de aici încolo nu ne vom culca pe-o ureche. Hotărîrea noastră este de a învăța foarte bine și promitem că ne vom ține de cuvînt.

pionier
PETRICENCO CONSTANTIN
cl. a VII-a, Școala de 7 ani, comuna Străoane, reg. Galați

Corespondenții noștri ne informează

Godea Alexandru, raionul Turda, regiunea Cluj. *Pionierii din raionul nostru continuă acțiunea de strîngere a fierului vechi. S-au evidențiat pionierii de la Școala medie, de la Școala de 7 ani nr. 4 din Cimpia Turzii și cei de la Școala de 7 ani din comuna Luna care au colectat cîte 5.000 kg fier vechi fiecare. Pionierii din întreg raionul au terminat prima etapă a acestei acțiuni cu un rezultat frumos: 4 vagoane fier vechi și 2 vagoane tablă.*

Pogan Ion, comuna Cîmpuri, raionul Panciu. *A început acțiunea de radioficare a comunei. Pionierii unității noastre ajută și ei. Pînă în prezent au cojit 20 de stîlpi și au strîns 8.000 kg piatră necesară plantării stîlpilor. Acțiunea continuă.*

Simion Constantin, comuna Bădăcin, raionul Simleu, regiunea Oradea. *Pionierii, prietenii pădurilor, sînt la datorie. Zilele trecute unitatea noastră a fost la cules ghindă. Această acțiune s-a terminat prin strîngerea a 200 kg ghindă din care, ne-a spus pădurarul, se vor planta aproape 27.000 puieți.*

Gheorghe Victor, comuna Știorbăneasa, raionul Alexandria, regiunea București. *Pionierii unității noastre merg să ajute la G.A.C. Astfel, nu de mult, peste 200 de pionieri au recoltat 1.200 kg arpagic.*

Pentru prima steluță

Și la școala noastră a sosit vestea că pionierii cei mai buni vor primi distincții pionierești. Iată de ce eu împreună cu colegii mei din detașamentul nr. 2 am și început să ne pregătim pentru obținerea primei steluțe. Acum sîntem mai cuminți și ne facem întotdeauna temele și lecțiile pe care ni le dă tovarășa învățătoare. Dar noi mai știm că pentru a primi distincțiile, pionierii trebuie să fie și... harnici. Pentru aceasta, ne-am străduit și numai în cîteva zile detașamentul a strîns aproape 200 kg de maculatură și, tot în cîteva zile, am învățat lucruri noi. De la colegul nostru Alexandru, care a fost în tabără, am învățat un cîntec și un joc pionieresc. De la pioniera Bărbuț Doina am învățat o poezie nouă despre patrie. Asta nu este însă totul. In zilele care vin vom sădi puieți și vom aranja rondurile din curtea școlii.

pioniera
ILEANA BURNEA
cl. a IV-a,
Școala de 7 ani nr. 2, Craiova

Fiecare răspunde

In gazeta noastră „Scînteia pionierului", am citit că tot mai mulți pionieri își îngrijesc singuri clasele, școlile și le înfrumusețează ca niște adevărați gospodari. Nici noi, pionierii din clasa a V-a C, nu vrem să ne lăsăm mai prejos. De aceea, ne-am hotărît să păstrăm clasa cît mai curată.

Să vă povestesc cum începe la noi o zi de școală.

Dimineața, echipa de serviciu face primul drum la magazia școlii de unde se aduc lemnele. Apoi, se împart sarcinile zilei. Unul are grijă să deschidă geamurile, altul să mențină focul, altul se ocupă de curățenia clasei...

După ore echipa de serviciu controlează clasa să nu rămînă nici o hîrtiuță, să nu fie nici o zgîrietură pe pereți sau pe bănci. După ce notează în caietul de observație dacă totul a fost în ordine, mai șterg praful, aerisesc și apoi predau cheia clasei. La noi fiecare elev este răspunzător de curățenia băncii lui și de aceea clasa noastră dragă e curată și frumoasă ca la începutul anului școlar.

pionier **SZILAGY IOAN**
cl. a V-a C,
Școala medie nr. 3, Satu Mare

CU APARATUL FOTOGRAFIC PRIN UNITĂȚI

„Să dăm zor, să strîngem cît mai multe semințe de plante medicinale", își spun pionierii clasei a VI-a de la Școala medie mixtă din comuna Afumați, regiunea București.

Oră de matematică la clasa a V-a 'A', Școala de 7 ani mixtă nr. 12, București. La tablă, pioniera Nadrag Gabriela.

GRUPA în acțiune

Alegerile în grupele de pionieri s-au terminat. Ele s-au desfășurat sub semnul dorinței de activitate a pionierilor și al hotărîrii lor de a desfășura acțiuni cît mai interesante și atractive. Cu toate acestea mai sînt grupe care n-au pornit încă la activitate. E adevărat că, poate, detașamentul nu le-a încredințat încă o sarcină sau alta, dar grupele trebuie să pornească și acțiuni de sine stătătoare, izvorîte din dorințele membrilor exprimate în adunările de alegeri.

Grupa e mică dar dacă toți membrii ei își dau mîna ce lucruri frumoase poate face ea!

...Pionierii din grupă s-au strîns acasă la Mioara. Și băieții și fetele. Mama Mioarei le va destăinui cîteva din tainele gătitului. Altădată, vor merge acasă la Andrei, al cărui tată e tîmplar. El îi va învăța mînuirea fierăstrăului, a rindelei și ciocanului...

...A sosit „Scînteia pionierului"! Grupa s-a adunat ca să citească în colectiv cîteva din articolele mai interesante...

...Grupa a pornit într-o mică excursie în parc dar nu numai pentru a-i admira multicolorul strai de toamnă. Mircea, președintele grupei, îi va învăța pe ceilalți tovarăși ai săi două din jocurile pionierești pe care le-a învățat astă vară în tabără...

...Zi de strîngere a fierului vechi. Toți pionierii din grupă aduc la școală fierul pe care au reușit să-l găsească în această zi.

...Eveniment mai puțin plăcut pentru grupă: Cornel a luat o notă proastă la matematică. Dar mai sînt și alții care întîmpină greutăți la acest obiect. Grupa a hotărît ca pe Cornel să-l ajute, un timp, pînă se va pune la curent cu materia, pioniera Anișoara. Dar grupa întreagă se va aduna din cînd în cînd pentru a rezolva împreună cît mai multe și mai grele probleme, în afară de acelea pe care tovarășul profesor le dă pentru acasă.

Asemenea discuții trebuie însă să aibă loc în grupă nu numai atunci cînd un pionier ia o notă slabă. Discutarea situației la învățătură trebuie să se facă periodic, tinzîndu-se mereu spre rezultate din ce în ce mai bune.

...Fiind Luna Prieteniei Romîno-Sovietice, grupa s-a adunat într-o zi să citească în colectiv poemul despre pionierul erou Pavlic Morozov. In altă zi, pionierii s-au adunat să redacteze împreună o scrisoare către pionierii prieteni dintr-o școală din Kiev. Și n-au scăpat niciunul din filmele sovietice pentru copii.

...Cu ajutorul lui Gheorghiță, al cărui tată e tipograf, grupa a făcut o vizită la tipografia din oraș. S-au oprit în mod deosebit la legătorie, pentru că toți pionierii au vrut să învețe cum se leagă o carte.

Iată, deci, cîte lucruri interesante se pot face într-o grupă. Fără îndoială însă că, dacă vă veți gîndi puțin, veți adăuga la aceste cîteva exemple multe alte inițiative interesante, cum ar fi învățarea în colectiv de noi cîntece și poezii închinate patriei și partidului, mici concursuri distractive etc.

În felul acesta, pionierii grupei vor avea o activitate prin care vor păși uniți către cucerirea distincțiilor pionierești.

Necontenit împreună

Poate și voi cunoașteți pe unii dintre ei: pionieri care, din diferite motive, n-au terminat cele șapte clase elementare, dar care mai au încă pînă să împlinească 14 ani. Ei nu trebuie să rămînă în afara organizației de pionieri. Atîta timp cît mai au vîrsta purtătorilor cravatei roșii, ei au dreptul și chiar datoria de a desfășura activitate pionierească.

Dar unde vor activa ei? In unitatea de pionieri care le este mai aproape sau, dacă e posibil, tot în unitatea din care au făcut parte înainte de a întrerupe învățătura.

De la bun început se ivește problema descoperirii acestor pionieri. Ce e de făcut? Colectivele de conducere ale unităților și detașamentelor de pionieri trebuie să revadă evidența pionierilor, să vadă care dintre pionierii ce n-au împlinit 14 ani au plecat din școală, să se intereseze la secretariatul școlii unde pot fi ei găsiți. Pionierii de pe aceeași stradă, din același cartier sau din același sat vor sta și ei de vorbă cu copiii care nu mai urmează școala, atrăgîndu-i în activitatea unității lor, în cazul cînd ei sînt pionieri.

Cum va fi organizată activitatea lor? Ei vor constitui grupe aparte, în detașamentele pionierilor cu vîrsta cea mai apropiată de a lor. Vor alege și ei președintele grupei lor. Vor ține adunările în mod obișnuit și vor participa la toate acțiunile mari ale unității lor de pionieri. Se va urmări, însă, ca pionierii din afara școlii să fie atrași în mod deosebit în acțiuni menite să-i informeze asupra cuceririlor științei și tehnicii precum și asupra evenimentelor politice mai însemnate, în acțiunile de folos patriotic, la activitatea cultural artistică și sportivă, la citirea de cărți literare și a presei pionierești. Ei trebuie de asemenea ajutați cu grijă să se pregătească pentru a putea fi primiți în rîndurile Uniunii Tineretului Muncitor.

Acești pionieri trebuie să se bucure, așadar, de toate drepturile ce revin purtătorilor cravatei roșii.

Nu numai în zilele de concurs!

Prietenul meu, Mircea, mi-a spus deunăzi tare necăjit:

— Știi, ni s-a întîmplat un lucru neplăcut. Ieri a venit la noi un fotoreporter de la o gazetă. Voia să fotografieze o echipă artistică bună. Noi, cei de la Școala nr. 15, ne-am și pregătit... Doar echipa noastră a ieșit prima pe raion la Concursul cultural artistic! Dar, iată, tovarășul instructor superior i-a spus fotoreporterului că nu pe noi ci pe cei de la Școala vecină, nr. 17, trebuie să-i fotografieze! Și fotoreporterul a plecat. Nu mai înțeleg nimic. Doar Școala nr. 17 s-a clasat pe locul 3! Am fost atît de necăjit că nici măcar n-am mai stat să aud explicațiile tovarășului instructor!

— Păcat, dragă Mircea, că n-ai stat să-l asculți pe tovarășul instructor. El a procedat foarte bine. E adevărat că voi ați fost primii pe raion — dar asta cînd? La concurs! Țineți minte? Erați atît de mîndri atunci, încît v-ați fotografiat și ați ținut morțiș ca fotografia să apară la gazeta de perete a cartierului. Apoi, ce s-a întîmplat? S-a întîmplat că, din pricina înfumurării, n-ați mai socotit de „demnitatea" voastră să repetați noi scenete, cîntece, dansuri. Ba, n-ați mai socotit necesar nici măcar să dați prea multe spectacole cu programul vechi. Astfel, s-a destrămat și brigada artistică de agitație și echipa de dansuri; numai corul mai repetă din cînd în cînd, și aceasta datorită tovarășului profesor de muzică. Ce-au făcut însă în acest timp pionierii de la Școala nr. 17? Și ei au fost bucuroși că s-au clasat în finala pe raion. De atunci și pînă acum, ei s-au străduit să-și îmbunătățească însă și mai mult activitatea. Aproape în fiecare săptămînă brigada lor artistică de agitație dă cîte un mic spectacol, cu bucăți noi, în unitate. Nu le scapă nici un succes, și, în același timp, nici o lipsă a pionierilor de acolo. Iar formația de dansuri și corul sînt prezente, o dată pe lună, chiar pe scena Casei de cultură. In finala concursului, formația lor număra 40 de pionieri; acum sînt peste 70 și au format și o echipă de teatru. Să judecăm deci cinstit: în clipa de față, care sînt cei mai buni: voi, clasați atunci pe locul I, sau ei, clasați pe locul 3! Răspunsul nu poate fi decît unul: ei, pionierii de la școala vecină. Nu numai în zilele de concurs activitatea artistică trebuie să fie bogată!

Din viața pionierească

Detașamentul se pregătește

In detașamentul clasei a VI-a este mare forfotă: pionierii pregătesc o adunare despre „Satul nostru în trecut și azi". Propunerea a fost făcută de cîțiva pionieri din grupa I-a la prima adunare de detașament. Intregul colectiv a fost de acord. „Ideea este bună" și-au spus ei și, din ziua aceea, au început pregătirile. Mai întîi s-a dat fiecărui pionier cîte o problemă de care să se ocupe. Pionierul Tarța Vasile și alți cîțiva vor întocmi prima parte a temei, adică aceea despre trecutul satului Lipău. Ei pot afla o mulțime de lucruri despre trecutul satului de la bunicul lui Vasilică care trăiește în locurile acestea de aproape 90 de ani. Grupa lui Vasilică a și început să scrie despre cătunul de acum cîteva zeci de ani. „Așezat la marginea întinsei moșii a grofului, cătunul cu cocioabe de oameni săraci, cu școala mică mai totdeauna goală, fiindcă copiii țăranilor erau slugi, trăia o viață grea, mizeră..."

Și cei din grupa a II-a au terminat documentarea. Acum încep să aștearnă pe hîrtie datele culese.

— Eu voi scrie capitolul despre Căminul nostru cultural, s-a oferit Munteanu Sebastian.

— Eu despre gospodăria agricolă colectivă „Pentru socialism", a adăugat pioniera Fughel Florica.

— Iar eu voi povesti despre viața îmbelșugată din colectivă, a spus pioniera Hebe Maria. Voi pomeni și despre casa pe care și-au construit-o părinții mei, colectiviști!

Reușita acestei adunări, organizate în cadrul concursului „Să ne cunoaștem ținutul natal", depinde deci de strădania fiecărui pionier în parte, de aceea toți se pregătesc cu hărnicie. Astfel, cu orele de muncă patriotică pe care le-au făcut la gospodărie, la culesul porumbului, la strînsul sfeclei, pionierii își vor îmbogăți adunarea mult așteptată!

ANDREICA FLORICA,
președinta grupei a II-a
det. 2, Școala de 7 ani
satul Lipău, reg. Baia Mare

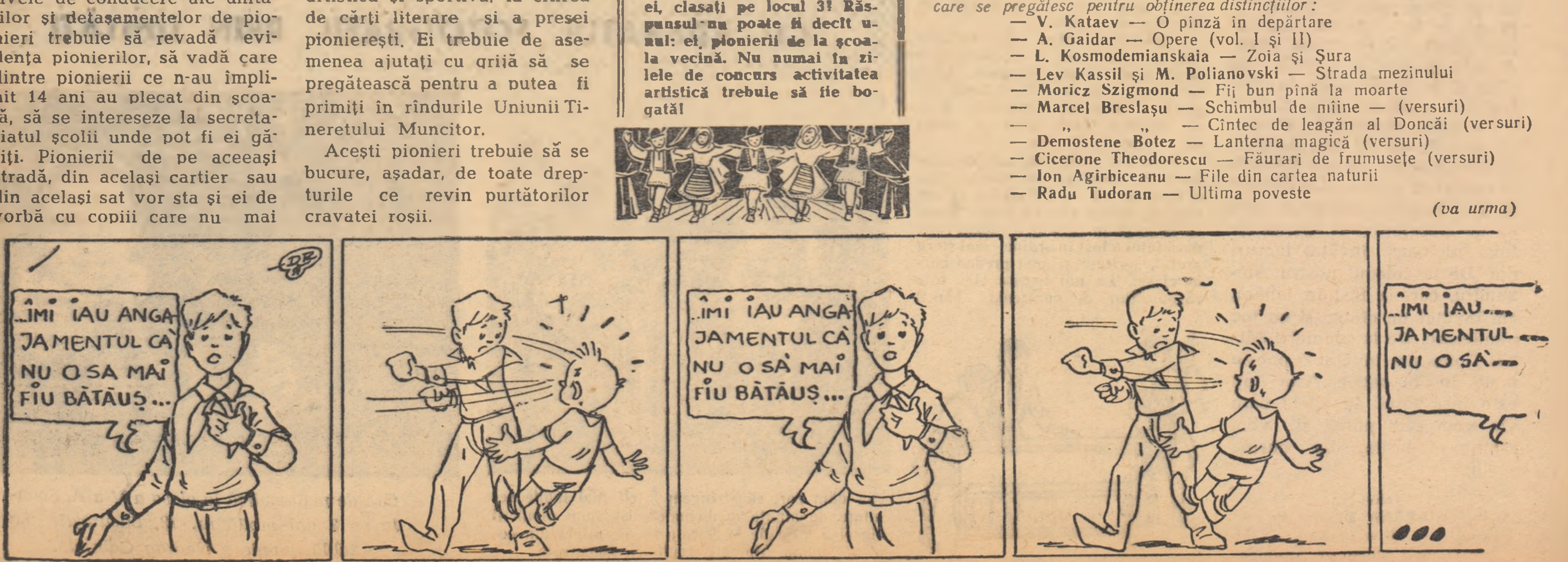
Pionierii clasei a VII-a de la Școala medie nr. 4 din București sînt din nou la banc. Atenție, profesorul explică lucruri noi!

Vă recomandăm:

După cum ați citit și voi în numerele trecute ale gazetei noastre, printre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un pionier pentru a obține distincțiile pionierești se află și următoarele: să citească și să știe să povestească conținutul a cel puțin cinci cărți de literatură clasică și contemporană, să cunoască Imnul de Stat al R.P.R., Internaționala, cinci cîntece pionierești și să poată recita cinci poezii despre patrie și partid. Publicăm mai jos o listă de cărți, în ajutorul pionierilor de 12—14 ani, care se pregătesc pentru obținerea distincțiilor:

— **V. Kataev** — O pînză în depărtare
— **A. Gaidar** — Opere (vol. I și II)
— **L. Kosmodemianskaia** — Zoia și Șura
— **Lev Kassil și M. Polianovski** — Strada mezinului
— **Moricz Szigmond** — Fii bun pînă la moarte
— **Marcel Breslașu** — Schimbul de mîine — (versuri)
— „ „ — Cîntec de leagăn al Doncăi (versuri)
— **Demostene Botez** — Lanterna magică (versuri)
— **Cicerone Theodorescu** — Făurari de frumusețe (versuri)
— **Ion Agîrbiceanu** — File din cartea naturii
— **Radu Tudoran** — Ultima poveste

(va urma)

Totul a început de la parchetul școlii

Am intrat în Școala nr. 51 din Riga la începutul lecției a treia. Pe coridoare era liniște, peste tot era curat și plăcut. Curățenie, flori, tablouri. Totul arăta că aci sînt gospodari grijulii.

Directorul școlii, Nicolai Frițevici Hendrik, auzind de la noi laude aduse curățeniei și frumuseții clădirii, zîmbi și ne spuse:

— Totul a început de la parchetul din școală. După cum vedeți, avem peste tot parchet. Pentru a-l păstra curat, elevii noștri au hotărît să umble prin școală în tenișî. Tenișii sînt păstrați în niște dulăpioare confecționate de înșiși copiii. Apoi au hotărît să păstreze toată clădirea într-o curățenie și ordine perfecte.

Elevii comsomoliști au organizat un „stat major" de autodeservire. Ei au hotărît să facă curățenie cu propriile lor mîini în laboratoarele școlii, în ateliere și clase. Pe un loc vizibil au aninat un „grafic al curățeniei", pentru aprecierea curățeniei. In fiecare zi, după cel de al doilea schimb, elevii de serviciu, membrii „statului major" verifica starea de curățenie a clasei. La sfîrșitul săptămînii, celei mai curate clase i se decerne stegulețul de fruntașă.

S-a constatat astfel că avem foarte multe și bune gospodine în școala și nu e nevoie de personal de serviciu. In luna aprilie a anului trecut, am hotărît ca, în cursul verii, să facem reparațiile necesare în școala prin propriile noastre puteri. Aceasta s-a îndeplinit. Apoi, în acest an școlar, am introdus autodeservire și la garderobă, bufet și în curtea școlii. Am renunțat complet la oamenii de serviciu.

...Directorul ne-a povestit multe. In Școala nr. 51 din orașul Riga se poate vedea nu numai autodeservire dar și comerț fără... vînzători. Iată o vitrină cu obiecte de librărie. Pentru organizarea ei, comitetul de părinți a alocat 50 de ruble și, cu acești bani, membrii „statului major" au cumpărat caiete, tocuri, penițe, creioane, radiere. Toate acestea au fost expuse cu prețurile respective, iar alături au pus o lădiță — casă. Acum, elevii, în timpul recreațiilor, pot să cumpere de aici cele trebuincioase.

Nu de mult, în școală a mai avut loc un eveniment însemnat: a început să funcționeze un bufet fără vînzător! Era un pas de mare răspundere. Elevii au susținut cu căldură această idee.

„Statul major" de autodeservire a desemnat elevi de serviciu la bufet, a organizat o vitrină cu chifle, sendvișuri, limonadă etc. Au pus alături o măsuță cu o casă și o farfurie cu bani mărunți. Și, iată, a trecut prima zi a bufetului fără vînzători, apoi a doua, a treia, a zecea. Totul merge bine: a dispărut înghesuiala, iar în timpul unei recreații bufetul deservește 200 de elevi în loc de 70, cum era înainte.

(După revista sovietică „Semia i școla")

Din experiența pionierilor sovietici

Cei 5 dintr-a III-a

Elenuța s-a trezit mai devreme ca de-obicei. Cu toate că e duminică, e nerăbdătoare să pornească spre școală. Inainte de-a pleca, mai privește o dată coala pe care a scris cu migală Angajamentul solemn, îl repetă. Repetă și poezia pe care a învățat-o, și versurile cîntecului pionieresc pe care l-a auzit de la sora ei, Viorica, pionieră în clasa a V-a.

★

Curtea Școlii de 7 ani nr. 15 din Orașul Stalin e plină de copii, părinți și profesori. Pionierii sînt în careu. Stegarii, toboșarii, gorniștii sînt prezenți; unitatea e în sărbătoare. Se primesc noi pionieri.

Iată-i pe cei 5 din clasa a III-a B. Vorbăreața Geană Varvara și Onea Elenuța stau una lîngă alta. Alături de ele, zburdalnicul Drăghici Valer, Ifrim Zoița și Tănase Magda. Ei s-au pregătit zile în șir pentru adunarea aceasta. Au citit Regulamentul, au învățat cîntece și poezii, au fost la Camera pionierilor și, de cîteva ori, au mers chiar cu pionierii să strîngă fier vechi.

...Iată, mult așteptata clipă a sosit. Instructoarea superioară înnoadă la gîtul Elenuței cravata roșie. Incă puțin și toți au cravate de pionier. Fiecare se gîndește că de acum încolo trebuie să fie mai disciplinat, să învețe și mai bine.

Noii pionieri sînt fericiți, li s-a îndeplinit visul cel mai drag. De bucurie, o aud ca prin vis pe tovarășa din sfatul unității care-i felicită! Mîndria că au devenit pionieri le scaldă în lumină chipurile. Toți sînt veseli, și cei dintr-a III-a și pionierii mai mari, care au pregătit programul artistic.

De frumusețea acestei zile își vor aminti toți pionierii unității iar pentru cei 5 din clasa a III-a ea va rămîne cea mai frumoasă zi din viața lor.

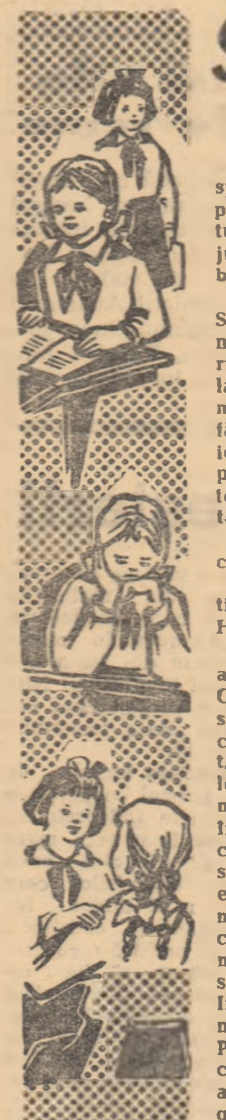
Nu-i așa, Elenuța?

ELENA BRADU

„Așa baieți! Să așteptăm, în ordine, pînă cînd semaforul va arăta verde; de-abia atunci vom traversa strada!"

Pionierii Botha Alex. și Larberblatt Dan, din clasa a VII-a a Școlii de 7 ani nr. 18, sînt foarte grijulii cu prietenii lor mai mici.

S-a întîmplat în clasa a VI-a

— Și acum să vedem, spusese în încheiere președintele detașamentului, cine vrea să-i ajute pe cei cu note slabe?

S-au oferit mulți. Și Stănescu Viorica și Manolescu Mihai și Victoria și Cornel și Marcela... Numai Dragu Hermina n-a zis nimic. Iși făcea de lucru cu un caiet. De aceea Mituța, prietena ei cu care stătea în bancă, a întrebat-o cu glas tare:

— Dar tu, Hermina, pe cine vrei să ajuți?

— Pe nimeni. N-am timp, a răspuns scurt Hermina.

Bineînțeles, răspunsul acesta i-a uimit pe toți. Cum, tocmai Hermina să se poarte astfel? Ea, care se bucura de atîta admirație din partea lor pentru că, deși venită de la altă școală, în scurt timp fusese recunoscută drept cea mai silitoare? Nu, de acum e clar: faptul că Hermina dă răspunsuri bune, că are multe cunoștințe, nu-i mai poate aduce singur respectul clasei. Invață numai pentru ea, n-o interesează ceilalți! Poate de aceea lipsea cîteodată chiar și de la adunările și acțiunile organizate de detașament. „Nu-i nimic, i-au spus Herminei pionierii, dacă este așa, ne descurcăm și fără tine". Astfel s-au încheiat discuțiile acelei adunări a detașamentului clasei a VI-a A de la Școala de 7 ani nr. 3 din Pitești.

Era sfîrșitul anului. Pionierii și școlarii se întîlneau grupuri-grupuri și învățau împreună. Hermina îi găsea în clasă înainte de ore și-i lăsa discutînd aprins după ore. Pe ea n-o prea băgau în seamă. Se simțea tot mai singură. Astfel a trecut o zi, au trecut două, iar Hermina devenea tot mai posomorîtă. Odată, cînd Stela a întrebat-o ceva la literatură, Hermina a tresărit, s-a înroșit și a început să-i explice cu atîta tragere de inimă, încît cu greu ar fi putut-o opri. Vorbea, își întărea spusele prin exemple.

— Dacă vrei, și la matematică putem învăța împreună, i-a spus, în încheiere, Hermina, Stelei. Vin eu la tine oricînd vrei, da?

★

Hermina e acum în clasa a VII-a. Și, dacă la sfîrșitul anului cu toții au obținut rezultate bune, aceasta i se datorește poate și ei.

— Mi-e rușine cînd îmi aduc aminte cum m-am purtat atunci, spune ea uneori.

ELENA TOFAN

Fiecărui pionier — o sarcină concretă

Din primele zile

N-a trecut mult timp de cînd în școala noastră au avut loc alegerile de grupă și de detașament. Imediat după alegerile de grupă, noii președinți, Borlan Maria, la grupa I-a și Tuturaș Dumitru, la grupa a II-a, și-au făcut caietele de grupă. Au trecut acolo tot ce am propus pentru ca să fim o grupă bună, un detașament fruntaș. La prima adunare, s-au dat sarcini fiecărui pionier. Gheizer Florica va răspunde de curățenia clasei, Moga Doina va avea grijă de flori, Radu Olimpia de articolele de la gazeta de perete...

Acum, în clasa noastră, avem o gazetă de perete frumoasă, cu articole interesante, un fotomontaj intitulat „Din frumusețile patriei" și, în plus, un steguleț de detașament fruntaș în păstrarea curățeniei și disciplinei. Toate acestea, pentru că la noi fiecare pionier știe ce are de făcut, știe că răspunde în fața grupei, a detașamentului de îndeplinirea sarcinilor.

POP LUCREȚIA
președinta detașamentului 1,
Școala de 7 ani, satul Lipău,
reg. Baia Mare

Grupa noastră

S-a întîmplat uneori ca, în grupa noastră, unele acțiuni să nu ne reușească așa cum am fi dorit noi. Acum însă lucrurile stau altfel. Incă de anul trecut, iar anul acesta chiar la adunarea de alegere a președintelui de grupă, am chibzuit bine și fiecărui pionier i-a revenit o sarcină precisă. Tudor Marin, de pildă, răspunde de colectarea fierului vechi. Marinescu Ionela, ne reprezintă grupa la gazeta de perete. Așa se face că, toate părerile, sugestiile și dorințele noastre sînt imediat cunoscute. De păstrarea curățeniei se îngrijește Dumitru Florian. Lui Anghel Nicolae, cam nedisciplinat anii trecuți, i-am dat în grijă... disciplina! Sîntem siguri că el va da exemplu anul acesta. Și astfel, noi toți, cei 10 pionieri din grupa I-a, avem cîte o sarcină. M-am convins că în felul acesta se pot înfăptui lucruri bune, gîndite și mai ales că inițiativa este pusă pe primul plan.

DUMINICA PETRE
președintele grupei I-a, detaș. cl. a VII-a, Școala de 7 ani, com. Miroși, raionul Costești, regiunea Pitești

O acțiune interesantă

Pionierii Școlii medii nr. 5 din Cluj obișnuiesc ca în fiecare săptămînă să pregătească festivaluri artistice, întîlniri cu membri de partid, cu fruntași în producție. De multe ori merg la teatru, la cinematograf sau vizionează muzee, expoziții, locuri istorice etc. In ziua aceasta ei au pregătit ceva deosebit. O vizită la Observatorul astronomic din oraș.

*

E o zi răcoroasă de toamnă. Curtea școlii e plină de pionieri. Soarele își împrăștie razele-i aurii peste fețele copiilor. Activitățile acestei zile au și început. Ele se desfășoară cu însuflețire. Aceasta se datorește faptului că majoritatea pionierilor s-au pregătit. Iată, Radu Olivia din clasa VI-a vorbește cu multă pricepere despre formarea ploii, despre trăsnet. In mijlocul unui grup de pionieri, Șorobete Traian din clasa VII-a, povestește despre planete și zborurile cosmice iar pionierul Comeș Mircea, din clasa a VII-a, despre sateliți și rachete. Timpul s-a scurs repede. Iată-i acum, încolonați, îndreptîndu-se spre Observatorul astronomic. Aici îi așteaptă tovarășul Kiș, directorul. Bucuros de vizita pionierilor, el le explică o mulțime de lucruri interesante despre fenomenele naturii, despre om, învingătorul forțelor naturii, despre cele mai mari și îndrăznețe realizări ale științei sovietice, despre era sputnicilor și a rachetelor..

Discuțiile au continuat încă multă vreme. Copiilor nu le venea să plece...

—Data viitoare am să vă pregătesc ceva mai interesant, văd că vă preocupă... le spuse tovarășul Kiș la plecare.

Vizita aceasta a fost plină de învățăminte. Pionierii au aflat lucruri noi despre care vor discuta multă vreme.

M. NEGREA

În cinstea zilei de 7 Noiembrie

● Oţelarii de la Hunedoara, avîntaţi în entuziaste întreceri socialiste, dau patriei cantităţi tot mai sporite de oţel. Colectivul oţelăriei Martin Nr. 1, bunăoară, a elaborat deunăzi, peste plan, cea de a două zeci şi doua mie tonă de oţel!

● Nenumărate sînt manifestările cultural-artistice prilejuite de apropiata aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Astfel, tot la Hunedoara, în cadrul colţului roşu al oţelăriei Martin nr. 1, s-a deschis o frumoasa expoziţie de reproduceri de artă plastică după tablourile Galeriei Tretiakov din Moscova Expoziţia se bucură de o mare afluenţă din partea oţelarilor.

● Minerii de la Petrila s-au angajat să dea peste plan încă 20.000 tone de cărbune energetic. Desfăşurînd cu succes întrecerile socialiste cu celelalte sectoare ale minelor din Valea Jiului, colectivul sectorului II Petrila şi-a îndeplinit recent angajamentul şi a fost declarat sector fruntaş, cîştigînd pentru a doua oară „Casca de aur a tehnicianului".

● În mijlocul satului Dragomireşti, regiunea Bacău, s-a înălţat frumoasa clădire a noului cămin cultural. Construit prin contribuţia voluntară a locuitorilor din comună, care au muncit cu mult entuziasm la ridicarea lui, noul edificiu cultural din Dragomireşti cuprinde numeroase încăperi, printre care o sală de festivităţi cu peste 400 de locuri, club, bibliotecă, precum şi o cabină de proiecţie pentru cinematograf. Curînd, pe scena căminului cultural, va avea loc primul spectacol al artiştilor amatori din comună.

● Cei peste 2.600 tineri din întreprinderile şi satele raionului Drăgăşani, încadraţi în 73 brigăzi utemiste de muncă patriotică, participă cu entuziasm la diferite acţiuni de folos obştesc. Pînă în prezent, ei au efectuat peste 100.000 ore muncă patriotică, realizînd economii de peste 380.000 lei.

● La Casa de cultură a studenţilor din Craiova a avut loc simpozionul „Cu trenul prieteniei prin Uniunea Sovietică". Cu acest prilej, cadrele didactice din învăţămîntul superior din localitate au împărtăşit studenţilor impresii dintr-o recentă călătorie făcută în marea ţară a constructorilor comunismului.

FRUMOASĂ EŞTI PATRIA MEA

Cu plutele pe rîul Dorna, în drum spre Combinatul forestier „Bernat Andrei", din Vatra Dornei

ŞCOALA NOUĂ

Pionierii şi şcolarii din comuna Bujor, regiunea Galaţi, trăiesc în toamna aceasta clipe de mare bucurie: au început noul an şcolar în şcoală nouă. Construcţia şcolii înălţate de curînd în mijlocul satului lor are două etaje, cu numeroase săli de clasă. De asemenea, şcoala e prevăzută şi cu un frumos laborator, dotat cu eprubete şi aparatele necesare pentru orele de chimie şi fizică.

Mîndria copiilor din Bujor e cu atît mai mare cu cît şi ei au participat la ridicarea zidurilor puternice din cărămidă. De cîte ori n-au venit ei pe şantierul acestei şcoli să stivuiască cărămizile, să le dea la mîna zidarilor.

Pentru a răspunde cum se cuvine grijii partidului, pentru a sărbători în chip demn noua şcoală în care învaţă ei acum, pionierii şi şcolarii de aci au hotărît ca anul acesta să obţină cele mai bune note la disciplină şi învăţătură, să păstreze în cele mai bune condiţiuni darul primit — noua şcoală din comuna lor.

Cu şase zile mai devreme

Şantierul naval maritim Constanţa a găzduit de curînd pe docul plutitor vasul comercial „Ciszyn", sub pavilion polonez. Vasului trebuiau să i se facă reparaţii la corpul principal într-un termen scurt.

Navaliştii constănţeni, încrezători în forţele lor, au pornit cu entuziasm la echilibrarea propulsorului, pregătind lucrările de reparaţie.

O mare animaţie a domnit în această perioadă pe docul plutitor, nu numai în cursul zilei, ci şi noaptea. La lumina puternică a reflectoarelor, harnicii cazangii şi sudori, în frunte cu comuniştii Anastasiu Gheorghe, Şamuciuc Gheorghe, Teacă Gheorghe, Ionescu Marin şi alţii, au lucrat cu aceeaşi însufleţire oră de oră, noapte de noapte, reuşind să redea în exploatare vasul comercial polonez cu şase zile mai devreme!

Căpitanul şi întreg echipajul vasului au adus calde felicitări constructorilor navali, mulţumind pentru buna calitate a lucrărilor şi pentru faptul că nava a fost redată în exploatare într-un termen record.

AL. PROFIRIU

TRACTORIŞTII...

De la un capăt la altul al ţării, pe ogoarele întinse, se desfăşoară cu succes campania pentru terminarea însămînţărilor de toamnă.

Brigăzile de tractoare ară din zori pînă în noapte. Dintre tractoriştii care pregătesc cu hărnicie bogăţia recoltei de cereale a anului viitor, fac parte şi cei din brigada I-a de tractoare de la S.M.T. Hemeiuş-Bacău, condusă de comunistul Gheorghe Miron. Vagonul-casă al acestor tractorişti se află acum la mai bine de 40 de km depărtare de staţiune, pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Rădeni şi deci lucrările sînt mult înaintate.

Deşi vremea a fost ploioasă şi rece, cele două tractoare conduse de utemistul Hîncu Ion şi Bocovanu Dumitru din această brigadă au arat numai în cinci zile mai bine de o sută de hectare. Peste cîteva zile, brigada I-a va termina însămînţările pe cele peste 250 de hectare ale gospodăriei agricole colective din Rădeni.

AL. MIHU

ARTIŞTII SATULUI

Despre un cămin cultural se pot scrie multe lucruri. Cu atît mai mult despre cel din Flămînzi care, la cea de a XII-a aniversare a sa, se poate mîndri cu zece diplome şi o plachetă, premii în obiecte (instrumente muzicale pentru orchestră) şi, mai ales, numele de fruntaş. În această comună trăiesc doi bătrîni care în 1907 au luat parte la răscoală. De atunci au trecut ani. Iar ei, bătrînii de 80 de ani, nu se miră de loc de schimbările ce se înfăptuiesc sub ochii lor. În comună există o gospodărie colectivă „1907-Flămînzi" şi o întovărăşire. Şi nu peste mult timp, comuna întreagă va fi colectivizată. La cel de al V-lea concurs al formaţiilor artistice de amatori, echipa de dansuri a obţinut locul I pe ţară. Montajul coregrafic „Întrecerea celor trei generaţii" a stîrnit entuziasmul şi aplauzele furtunoase ale întregii săli a Teatrului de Operă şi Balet, unde cei aproape 60 de dansatori (bătrîni, tineri, copii) au umplut scena.

Vă puteţi închipui cît de mare a fost bucuria pionierilor care, după succesele obţinute la Bucureşti au plecat la Chişinău, unde avea loc festivalul pionierilor din R.S.S. Moldovenească. Şi acolo, pionierii din Flămînzi au făcut cunoscute vigoarea şi frumuseţea dansului nostru popular.

E. SKIBINSKI

Meşterii lemnului

Pentru a vă face cunoscute cîteva din realizările meşterilor care modelează bradul sau nucul în minunate obiecte din lemn, neam adresat tovarăşului Nistor Creţu, preşedintele cooperativei „Arta lemnului" din Capitală:

— Obiectele lucrate de meşterii acestei cooperative sînt destinate îndeosebi copiilor. Lor le-ar face mare bucurie să afle cîte ceva din munca tovarăşilor care fac pentru ei atîtea lucruri frumoase, artistice...

— Grija noastră e ca asemenea obiecte să fie cît mai rezistente şi totodată să placă copiilor. Mobilierul, bunăoară, îl facem din fag fiert, asigurîndu-i-se astfel durabilitatea şi o culoare naturală, caldă.

— Dar jucăriile lucrate din lemn, se bucură de aceeaşi atenţie?

— Fără îndoială. Şi aceasta nu numai în ţară, ci şi dincolo de hotare — în Ungaria, în Polonia. E destul să amintesc o singură cifră dar care e grăitoare. Numărul jucăriilor pe care le exportăm în R.P. Ungară, de pildă, se ridică la 48.000!

O mare dezvoltare a luat în cadrul cooperativei noastre ramura artizanatului. Din lemn de tei se dăltuiesc ulcioare, ploşti şi alte obiecte. De remarcat că unele ulcioare imită întru totul coloritul celor modelate din argilă. O mare întrebuinţare în domeniul artei lemnului o are lemnul de paltin, din care facem nenumărate sculpturi miniaturale. Deosebit de frumoase sînt şi lămpile cu suport, pirogravate, precum şi casetele cu incrustaţii de aluminiu şi aramă...

Şi acum, surpriză pentru copii: meşterii lemnului din secţia noastră de artizanat lucrează pentru ei construcţii portative de teatru pentru păpuşi, destinate îndeosebi căminelor culturale. O asemenea construcţie poate fi folosită cu uşurinţă în orice încăpere.

AL. DINU IFRIM

Cîteva din frumoasele obiecte de artizanat dăltuite de meşterii lemnului.

reportaj ştiinţă informaţii noutăţi tehnice reportaj reportaj ştiinţă informaţii

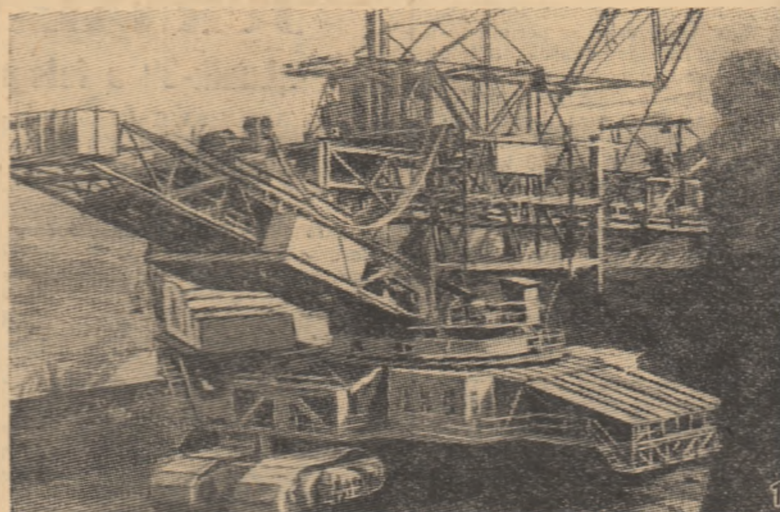
DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

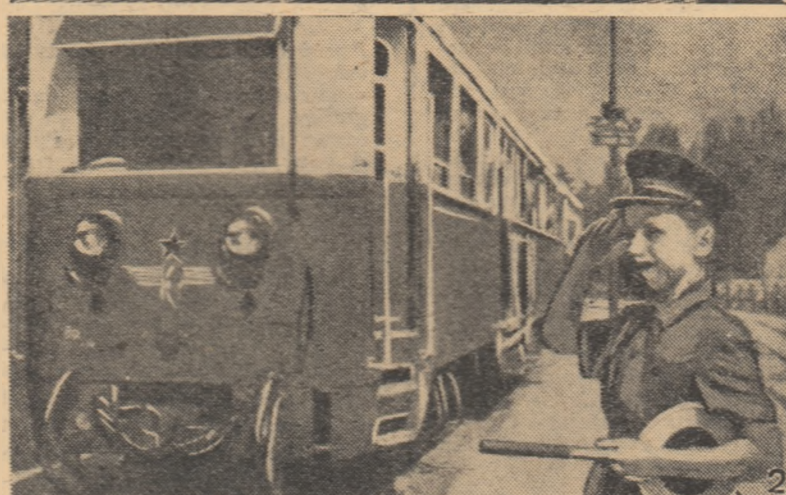
Știri

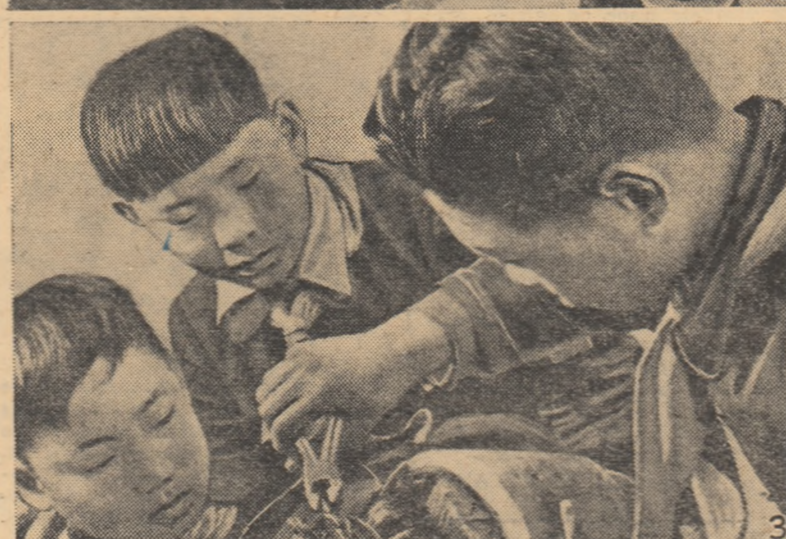
● Radiodifuziunea Populară Centrală a Pekinului transmite în fiecare zi programul „Mica trompetă". Micilor ascultători le este foarte cunoscută vocea crainicului Sun Țin-șin, care i-a învățat multe cîntece și povești minunate.

● Pe lîngă Institutul Politehnic din Varșovia, funcționează o școală de artă plastică pentru copii. Aici învață 70 de copii între 5 și 8 ani. După un an de învățămînt, la concursurile internaționale de la Londra și Tokio copiii au obținut o diplomă și două premii.

● Anual se desfășoară în Republica Democrată Germană „Festivalul german de gimnastică și sport al pionierilor și școlarilor". Faza cea mai spectaculoasă a acestor manifestări sportive o constituie festivalul sportiv de pe stadionul berlinez „Walter Ulbricht" unde se împart premii învingătorilor.

1. Ca pretutindeni, în țările socialiste, în Republica Cehoslovacă se realizează mecanizarea mijloacelor de producție, în mine, uzine și agricultură.

2. Drum bun, trenuleț al pionierilor din Budapesta!

3. În localitatea Uhen din R. P. D. Coreeană, aflată într-o regiune din apropierea munților Mehiansan, se află o școală medie. Pionierii, membri ai cercului de fizică, au construit într-un an, în valea Norukor, o microstație hidroenergetică. Iată-i terminînd generatorul de curent electric.

Sosirea colectivului teatrului dramatic de stat „Mossoviet"

Duminică a sosit în țara noastră colectivul Teatrului dramatic de stat „Mossoviet" din Moscova, unul din cele mai valoroase colective teatrale sovietice, cunoscut publicului romînesc în urma turneului întreprins la noi în toamna anului 1953.

La Gara de Nord, oaspeții sovietici au fost întîmpinați cu căldură de către tovarășii Constanța Crăciun, Ion Pas, precum și de numeroși artiști ai scenelor bucureștene, care au înmînat oaspeților dragi buchete de flori. Printre artiștii sovietici se află și Vera Petrovna Marețkaia, cunoscuta actriță sovietică, cu care pionierii au stat de vorbă cu șase ani în urmă, la întîlnirea care a avut loc la Palatul pionierilor.

Regizorul sovietic I. A. Zavadski a arătat la conferința de presă de la Uniunea Ziariștilor că, în cadrul turneului, artiștii sovietici vor prezenta două dramatizări cu tematică contemporană: „Zări necuprinse", după un roman de N. Virta și „Bătălie în marș", după romanul cu același nume al scriitoarei Galina Nikolaeva. Artiștii sovietici vor prezenta de asemenea și spectacole din repertoriul clasic, printre care „Mascarada" de Lermontov și „Nevestele vesele din Windsor" de Shakespeare.

Intîlnirea de la Uniunea Ziariștilor cu solii artei sovietice a prilejuit un rodnic schimb de experiență.

Vizita în țara noastră a colectivului Teatrului dramatic de stat „Mossoviet" constituie un nou prilej de a cunoaște bogăția și frumusețea marei arte sovietice, de întărire continuă a prieteniei cu poporul sovietic.

Oaspeților dragi sovietici le spunem din toată inima: bun sosit!

In apărarea demnității copiilor

La sesiunea adunării generale a Organizației Națiunilor Unite, printre problemele viu dezbătute a fost și declarația asupra drepturilor copilului. Articolul 10 al acestei declarații se referă la protecția copilului împotriva exploatării în domeniul muncii, al producției. Este cunoscut faptul că într-o serie de țări capitaliste, ca urmare a unor condiții sociale tragice, mai există practica inumană a comerțului de copii.

La această dezbatere, Mircea Malița, delegatul R. P. Romîne, a arătat că acest fapt este ilustrat chiar în paginile unor ziare capitaliste care publică cu cinism pînă și prețul copiilor pe piața de sclavi.

In legătură cu aceasta, delegația R. P. Romîne a propus un amendament la articolul 10 al declarației menționate mai sus. Este vorba anume de formularea explicită a interdicției de a se face comerț cu copii sub orice formă, de precizarea clară a necesității de a se asigura deplină dezvoltare și respectarea demnității copiilor.

Amendamentul propus de delegația noastră a găsit un larg ecou în rîndurile delegaților și, supus la vot, a fost aprobat cu majoritate de voturi.

DE LA O SAPTAMINA LA ALTA

La 15 octombrie, un reprezentant al ambasadei Republicii Populare Romîne a transmis în dar Muzeului maritim militar central din Leningrad sigiliul legendarei nave revoluționare — crucișătorul „Potemkin".

Sigiliul mare de oțel a fost păstrat de o rudă a scriitorului romîn Eugeniu Botez, (Jean Bart), care-l primise ca amintire în 1905 de la conducătorul comitetului revoluționar de pe crucișătorul „Potemkin".

După cum anunță agențiile de presă occidentale, în noaptea de 15 spre 16 octombrie un bombardier american, avînd la bord o bombă atomică, și un avion militar de transport s-au ciocnit în aer și s-au prăbușit în flăcări în apropierea localității Hardinsburg (Kentucky). Potrivit declarației generalului american D. Caldar, accidentele în rîndurile forțelor militare aeriene americane costă în medie 900 de dolari pe minut.

Agenția China Nouă relatează că în Republica Populară Chineză s-a început producția în serie a elicopterelor „Vîrtej-25".

„Anuarul demografic", publicat de serviciul statistic al O.N.U., arată că în China, India, Uniunea Sovietică și Statele Unite trăiește mai mult de jumătate din populația globului. China este țara cea mai populată, avînd 640.000.000 de locuitori, urmată de India, cu 400.000.000, Uniunea Sovietică, cu 200.000.000 și Statele Unite, cu 170.000.000 de locuitori. De remarcat că jumătate din populația globului trăiește în Asia.

Un bănuț mai puțin

De curînd guvernul sud-african a luat o hotărîre: să scumpească biletele de tramvai și autobus. Nimic mai simplu: puși unul peste altul, bănuții de tinichea ai muncitorilor ar căpăta greutate, schimbîndu-se în fișicuri sunătoare de aur, în teancuri foșnitoare de bancnote, și vor căptuși casele de bani ale oamenilor de afaceri. Omul de afaceri își va scoate jobenul strălucitor și va spune, zîmbind mieros: „Nu e mare lucru, domnule muncitor. Pentru dumneata — un bănuț mai puțin. Pentru mine — cîteva milioane mai mult".

Un bănuț mai puțin, în fiecare zi... Cuvintele acestea ascund nebănuite amărăciuni și lipsuri pentru muncitorii de acolo, care își cîștigă trudnic și nesigur hrana familiei. Au înțeles bine lucrul acesta și femeile din Africa de Sud. Cu durere l-au înțeles. Un bănuț în plus, la tramvaie. Asta înseamnă că Bill, Anie sau Joe, copilul lor, singura lor bucurie, va avea de azi înainte mai puțină pîine pe masă. Inseamnă că ghetele rupte ale micuțului nu vor mai putea fi reparate. Că abecedarul sau caietul de care are nevoie nu va mai putea fi cumpărat.

Și, într-o dimineață, 300 de femei dintr-un orășel african — în majoritate mame a mai mulți copii — au ieșit în stradă. Au ieșit fără bolovani, fără amenințări, fără blesteme. Au cerut să se ieftinească tramvaiul. Atît. Dar guvernul sud-african s-a simțit amenințat în „persoana lui sacră". Mai bine zis, în buzunarul lui. Și bastoanele de cauciuc ale polițiștilor au intrat în funcțiune. Cele 300 de femei, îmbrîncite, lovite, au fost înghesuite în dubele poliției și aruncate în beciuri umede.

Cîteva sute de copii s-au pomenit într-o dimineață orfani. Lipsiți de căldura și mîngîierea mamei, cei mai mici vor fi scîncit în zadar, nedumeriți: de ce nu se mai aude cîntecul bun, de ce nu-i mai ia nimeni în brațe? În ochii celor mai mărișori se vor fi întipărit, prea curînd, gravitatea, tristețea.

Sutele de mame africane au ieșit în stradă să lupte pentru pîinea copiilor, pentru ghetele lor, pentru abecedarul lor. Silnicia autorităților le-a pus cătușe la încheieturi și le-a aruncat în beciuri. Pîinea copiilor va fi tot astfel: puțină, Ghetele tot așa: rupte. Și nu va mai fi nici măcar mîngîierea mamei.

Nu, guvernanții din Africa de Sud nu-și pot ascunde neomenoasa faptă. Chiar dacă și-ar ascunde capetele în nisip, ca struții.

VASILE MĂNUCEANU

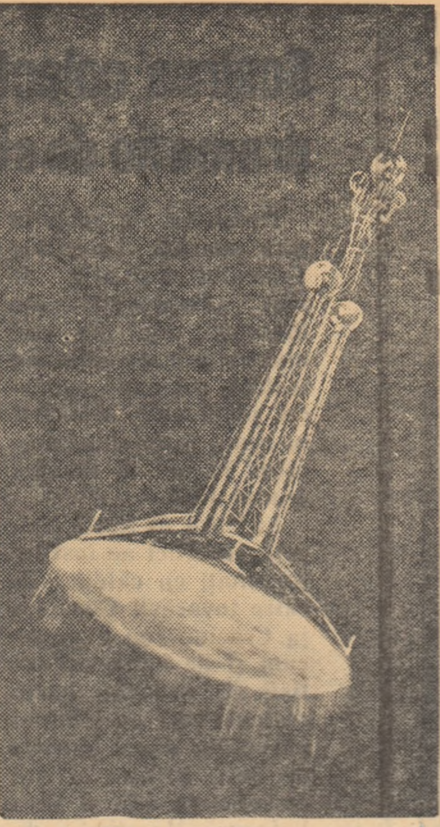
TEHNICE · REPORTAJ · ȘTIRI · INFORMAȚII · NOUTĂȚI · TEHNICE · REPORTAJ

Cu 300000 km pe secundă!

Drumul spre nesfîrşitele spaţii astrale este deschis! Datorită uluitoarelor realizări ale ştiinţei şi tehnicii sovietice primii Columbi ai cosmosului vor aseleniza într-un viitor apropiat pe astrul nopţii.

In ultimul timp oamenii de ştiinţă au arătat că se poate afirma cu siguranţă că vor urma zboruri spre Venus, Marte şi apoi călătorii cosmice de lungă durată spre uriaşii Jupiter, Saturn, Uranus şi Neptun.

In ce direcţie se desfăşoară oare în prezent lucrările specialiştilor pentru realizarea acestui vis milenar al omenirii?

65.000 de ani... în rachetă

Cercetările cele mai importante se ocupă cu sporirea puterii de tracţiune a rachetelor. Se pare că savanţii au ajuns la concluzia că în acest scop energia nucleară ar fi cea mai potrivită deoarece ea ar permite atingerea vitezelor de zbor suficient de mari pentru explorarea sistemului solar.

Din păcate, însă, oricît de fantastice ni s-ar părea aceste viteze de zeci de mii de kilometri pe oră, ele sînt totuşi insuficiente pentru acoperirea distanţelor gigantice dintre stele.

Intr-adevăr, după cum se ştie, sistemul planetar cel mai apropiat de Pămînt este cel al stelei Alfa, din constelaţia Centaurului, care se găseşte la distanţa de 4 ani lumină. Cu alte cuvinte, alergînd cu viteza fantastică de 300.000 km pe secundă, lumina are nevoie de patru ani ca să ajungă de la steaua Alfa pînă la noi. Este lesne de calculat că o rachetă ce s-ar deplasa cu 20 km pe secundă (viteză suficient de mare pentru ca racheta să poată părăsi sistemul nostru solar) ar ajunge la cea mai apropiată stea de abia peste... 65.000 de ani!

Nu s-ar putea oare construi rachete care să zboare cu viteze mult mai mari? Tot mai numeroşi oameni de ştiinţă afirmă în ultimul timp cu hotărîre că acest lucru va fi posibil.

Un combustibil ideal-lumina!

Se ştie că viteza maximă a rachetei depinde de iuţeala cu care se scurg gazele din motorul ei. Acest lucru este lesne de înţeles. Racheta poate fi asemănată cu un tun. Aşa cum tunul este împins înapoi de reculul produs de explozie, tot aşa şi racheta este împinsă înainte de miliardele de obuze minuscule-particule de gaz care îşi iau zborul în fiecare secundă. Şi cu cît particulele îşi iau mai repede zborul, cu atît mai repede se va mişca racheta.

Ţinînd seama de acest fapt, unii savanţi şi constructori proiectează în ultimul timp rachete fotonice, singurele care ar permite omului să depăşească limitele sistemului nostru solar şi să ajungă la stele. Ei au hotărît să folosească drept combustibil... lumina, a cărei viteză este de 300.000 km pe secundă şi să zboare departe în Cosmos cu ajutorul jetului rapid de particule elementare de lumină, numite fotoni.

Nici acest lucru nu este prea greu de înţeles, dacă ţinem seama că lumina este grea şi că ea exercită o presiune asupra tuturor corpurilor pe care cade. Acest uluitor adevăr a fost demonstrat pentru prima oară de savanţii ruşi Vavilov şi Lebedev.

Principiul de funcţionare a rachetei fotonice va fi următorul: două fascicole accelerate de particule elementare cu conţinut opus (de pildă electroni cu sarcină electrică negativă şi pozitroni cu sarcina pozitivă) se vor întîlni în focarul unei oglinzi uriaşe. In urma puternicei lor ciocniri, particulele se vor anihila, dînd naştere unor fotoni de foarte mare energie, care vor fi reflectaţi de oglinda rachetei. In momentul reflecţiei, fiecare foton va transmite rachetei un impuls. Acţiunea tuturor impulsurilor va pune racheta în mişcare, în sens contrar mişcării fotonilor, cu o viteză apropiată de cea a luminii.

Este lesne de înţeles că mai sînt de rezolvat multe probleme înainte ca acest uluitor proiect tehnic să devină realitate. Astfel, printre altele, oamenii de ştiinţă vor trebui să găsească materiale cu o uriaşă rezistenţă la temperaturi înalte şi de mii de ori mai transparente decît sticla, sau care să reflecte lumina de mii de ori mai bine decît cele mai perfecte oglinzi existente. O dată aceste probleme rezolvate, omul va pune stăpînire pe cel mai fantastic vehicul, a cărui viteză se va apropia de 300.000 km pe secundă, cea mai mare viteză posibilă în univers.

Ing. ION SUCEVEANU

ŞTIINŢĂ

JURNAL DE BORD

„Lunik-3" a fotografiat şi a transmis...

15 OCTOMBRIE. Continuîndu-şi înaintarea spre Pămînt, staţia interplanetară automată se afla la ora 20 (ora Moscovei) la o distanţă de 339.200 km de Pămînt iar viteza ei era de aproximativ 0,9 km pe secundă.

Aparatajul ştiinţific şi de măsurat al staţiei continuă să funcţioneze normal.

16 OCTOMBRIE. Ora 20 (ora Moscovei). Staţia automată interplanetară se află la o distanţă de 267.000 km de Pămînt. Viteza înaintării staţiei automate interplanetare e de 1,2 km pe secundă.

17 OCTOMBRIE. Staţia interplanetară automată s-a apropiat de Pămînt la o distanţă de 166.500 km. Viteza în continuă creştere a staţiei interplanetare este acum de 1,7 km pe secundă.

La 18 octombrie, în jurul orei 19,50 (ora Moscovei), staţia interplanetară automată se va afla la cea mai mică distanţă de centrul Pămîntului, 47.500 km.

18 OCTOMBRIE. Ora 17,50 (ora Moscovei). Primul circuit al staţiunii interplanetare automate în jurul Pămîntului s-a încheiat. Pe bordul staţiunii interplanetare au fost efectuate cercetări ştiinţifice ale spaţiului cosmic din împrejurimile Pămîntului şi Lunii. In timpul zborului circumlunar s-a efectuat fotografierea reversului Lunii, care nu se vede de pe Pămînt.

Cei 47.500 km n-au fost o piedică pentru ca racheta să transmită pe Pămînt ceea ce observase cu 12 zile înainte, cînd a avut prilejul să „privească" cu aparatajul ei electronic acea parte a Lunii care-i este ascunsă omului din totdeauna. In prezent, datele măsurătorilor ştiinţifice şi a fotografierii părţii ascunse a Lunii sînt în curs de prelucrare, iar rezultatele acestei prelucrări vor fi date publicităţii. Astfel oamenii de ştiinţă vor dispune pentru prima oară în istorie de date ştiinţifice precise în legătură cu faţa necunoscută pînă acum a Lunii.

O importantă descoperire la Constanţa

Săpăturile arheologice care se efectuează la Constanţa au dus la descoperirea zidurilor unui edificiu antic de mari proporţii. Extinderea săpăturilor a scos la iveală un mozaic de 300 m.p. Imensul covor multicolor de mozaic, lucrat în marmură, gresie şi calcar, este mărginit de chenare cu motive florale şi cu o serie de figuri geometrice. In centrul acestui mozaic, apar 20 mari desene geometrice reprezentînd plante şi animale în cinci culori.

Săpăturile sînt abia la început, dar specialiştii apreciază că este vorba de una din cele mai importante descoperiri făcute în ţara noastră.

FEL de FEL

1.200 bătăi pe minut

Ştiaţi că inima elefantului are 46 bătăi pe minut? In acelaş timp inima unui cal are 55 de bătăi, a oii — 70-80 bătăi, a cîinelui 120 bătăi iar a pisicii — 240 bătăi. Dar ritmul bătăii inimii la păsărele mici e într-adevăr uimitor: lugaciu — 720 bătăi pe minut, sticletele — 754, piţigoiul — 798. Recordul îl aparţine însă unei păsări micuţe cu o greutate de 8—10 gr, piţigoiul negru, a cărei inimă are 1.200 bătăi pe minut!

O floare periculoasă!

Intr-unul din statele Indiei, a izbucnit un puternic incendiu de pădure. Pădurea a fost cuprinsă de flăcări, în mai multe locuri dintr-odată. Mult timp nu s-au putut găsi cei vinovaţi de acest incendiu. In sfîrşit, un bătrîn pădurar a spus că pădurea s-a aprins din vina... unei flori micuţe, aromate. La început, toţi au luat cuvîntul drept o glumă! Dar cercetările de laborator au dovedit într-adevăr „vinovăţia" acestei plante. Tulpina, frunzele şi florile ei sînt atît de bogate în uleiuri inflamabile, încît în zilele călduroase, aprinzîndu-se, pot deveni cauza unor mari incendii în pădure.

Doi fraţi?

In decembrie, anul trecut, în grădina zoologică din Copenhaga o ursoaică polară a născut doi ursuleţi. Oricine i-ar fi văzut se putea întreba pe bună dreptate: aceştia sînt doi gemeni? Unul dintre micuţi avea un colorit neobişnuit pentru un urs polar: blăniţa lui albă ca zăpada era acoperită cu pete de culoare maro. După părerea unor oameni de ştiinţă, acesta este un fenomen al atavismului. Astfel se crede că ursuleţul a moştenit acest colorit maro de la stră-stră-străbunii săi, urşii bruni, care au migrat cîndva, în ţinuturile de gheaţă ale Arcticei.

O nouă emisiune de timbre

In cursul acestei luni, Direcţiunea Generală a Poştelor a emis o nouă serie de mărci închinată sporturilor Seria are 9 valori. Machetele sînt opera graficianului Vicenţiu Grigorescu şi a colectivului pe care-l conduce.

Mărcile vor fi tipărite pe hîrtie cretată în sistemul „Lambert" în 4 culori, avînd dimensiunile de 33/29 mm, unele în poziţia verticală, iar altele, orizontală, cu dantelura obişnuită.

Valoarea de 20 bani reprezintă fotbalul; 35 bani reprezintă motociclismul; 40 bani reprezintă hocheiul pe gheaţă; 55 bani reprezintă baschetul; 1 leu reprezintă hipismul; 1,50 lei reprezintă boxul; 1,55 lei reprezintă rugbiul; 1,60 lei reprezintă tenisul; iar valoarea de 2.80 lei este pentru poşta aeriană şi reprezintă sporturile nautice. Toate valorile au deasupra legenda „R P. Romînă".

IMBLINZIREA ANGAREI

...18 iunie 1959, ora opt seara. Dintr-un lung şir de autocamioane aliniate pe ţărmul stîng al fluviului Angara se desprind şase maşini cu descărcare automată, se suie pe pod, virează, dau înapoi şi se opresc pe marginea podului. Apoi, încet, cu pricepere, ele îşi ridică platformele metalice. Blocuri de granit de mai multe tone alunecă şi se prăbuşesc în apă. Ţîşnesc jerbe scînteietoare: Valuri de spumă albă se ridică pe sub pod. Vîrtejul de apă vuieşte asurzitor. Primele blocuri de piatră au atins fundul.

Timp de 19 ore lucrările nu conteniră. Angara fu nevoită să dea înapoi. Au zăgăduit-o cei 15 mii de metri cubi de blocuri de piatră...

Aici se construieşte cea mai mare centrală electrică din lume, a cărei putere va fi de două ori mai mare decît a uzinei de la Grand-Coulee — campioana centralelor electrice americane. Totul este profund impresionant. Impetuoasa Angara ascunde rezerve neînchipuit de mari de energie: 87 miliarde de kilowaţi-ore, ceea ce înseamnă aproape de două ori mai mult decît Volga. Intr-un an sau doi, marea artificială Bratsk, care se formează aici, se va întinde pe o lungime de 570 km. Ea va acoperi nu numai cascada de la Padun, ci şi stînci înalte de 80 de metri.

Centrala electrică de la Bratsk va furniza o energie electrică de 22 milioane KW pe an, adică aproape atît cît furnizează cele două mari hidrocentrale electrice de la Kuibîşev şi Stalingrad, cele mai importante construcţii hidroelectrice de pe Volga. Şi astfel, Angara va alimenta cu energie electrică întreaga Siberie orientală. Aşa va fi şi va fi foarte curînd pentru că acesta este ritmul vieţii în Uniunea Sovietică, ritmul construcţiilor septenalului.

Animale „sacre"

„Pisica-zeiţă" şi „pisica vrăjitoare"

Pisica de casă era, de asemenea, socotită cîndva ca un animal sacru! Zeul soarelui, Ra, fratele zeiţei Bast, era prezentat, în vechiul Egipt, uneori în chip de motan, şi aceasta numai pentru motivul că pupilele acestui animal se măresc şi se micşorează în funcţie de mişcarea soarelui.

In vremurile străvechi, pisica se bucura şi în Europa de o atenţie deosebită faţă de celelalte animale.

Dar în epoca mohorîtă a evului mediu preoţii au declarat că pisica este un „copil al iadului", care-i ajută pe vrăjitori şi vrăjitoare. Pisicile au început să fie torturate, zidite în pereţi, arse pe rug. In faţa judecăţii inchizitoriale, alături de „eretici" şi „vrăjitoare", în calitate de inculpate erau aduse şi pisici.

Cauza acestor cruzimi neomenoase, consfinţite de biserica creştină, era numai faptul că pisicile rămîneau treze în timpul nopţii.

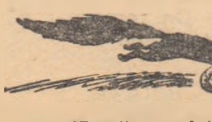

Mangusta – spaima şerpilor

Animalele care distrug şerpii aduc, de asemenea, un mare folos oamenilor. De aceea la toate popoarele aceste animale erau întotdeauna considerate sacre. Dacă mişcările şerpilor sînt atît de fulgerătoare, apoi ce s-ar putea spune despre viteza mangustelor care aproape în toate cazurile reuşesc să evite muşcăturile şarpelui! Faţă de toate acestea nu este de mirare că oamenii superstiţioşi, urmărind lupta mangustei cu şerpii, au ajuns la părerea că aceste animale sînt înzestrate cu o putere supranaturală. In realitate însă, mangusta reuşeşte să evite muşcătura şarpelui numai prin excepţionala sa sprinteneală şi agilitate.

După cum vedeţi, niciunul din aşa-zisele „animale sacre", nu posedă vreo însuşire supranaturală. Numai superstiţia oamenilor înapoiaţi aflaţi sub influenţa religiei a dat naştere unei astfel de credinţe în animale „sacre". Drept cauză a cinstirii animalelor a servit întotdeauna fie agilitatea lor excepţională, fie foloasele pe care le aduceau oamenilor, fie o comportare neobişnuită a animalului.

Astăzi, vi se par, desigur, de necrezut asemenea lucruri pentru că evoluţia ştiinţei a adus lumină în explicarea fenomenelor respective

(După revista sovietică „Iunîi naturalist").

Noi corespondenţi ai gazetei

Dragă redacţie,

Deşi sînt abonată de multă vreme la „Scînteia pionierului“, e prima scrisoare pe care ţi-o scriu. Doresc din toată inima să devin corespondentă. Voi scrie despre toate întîmplările interesante din detaşamentul nostru, despre toate bucuriile şi succesele noastre.

In detaşamentul nostru avem pionieri buni la învăţătură, destoinici, iar la activităţile practice sîntem fruntaşi.

Zilele acestea la noi a avut loc adunarea de alegeri. Am fost realeasă preşedintă de detaşament. Sînt bucuroasă că pionierii mi-au acordat atîta încredere şi promit că voi munci cu folos alături de ei în aşa fel ca detaşamentul nostru să fie mereu fruntaş.

Pioniera **HRISTU MARIA**, cl. a V-a B,
Şcoala de 7 ani nr. 156, Bucureşti

Dorinţa mea

Citesc „Scînteia pionierului“ şi întotdeauna m-au interesat scrisorile pionierilor. De multe ori vedeam că aceleaşi activităţi le avem şi noi, că şi eu aş putea să scriu. Acum m-am hotărît. Te rog, dragă redacţie, să mă primeşti în rîndul corespondenţilor. Iţi promit că nu voi ţine în „secret“ nici activitatea noastră, dar nici... lipsurile!

Pioniera **BARBU MARIA**,
comuna Pomi, raionul Somcuţa Mare,
regiunea Baia Mare

Prima scrisoare

Mă numesc Pop Livia şi sînt în clasa a IV-a. Aş dori foarte mult, dragă redacţie, să fac şi eu parte din rîndul corespondenţilor. De aceea îţi trimit şi prima scrisoare. Să ştii că am aflat despre „Concursul pentru cea mai bună corespondenţă“ şi aş vrea să particip şi eu. In curînd îţi voi trimite o scrisoare despre ce s-a construit nou în anii regimului democrat-popular în comuna noastră.

POP LIVIA,
com. Făureşti-Lăschia, raion Lăpuş, reg. Baia Mare

Clubul corespondenţilor

In şcoala noastră sînt mulţi corespondenţi. De curînd, într-o adunare de unitate am hotărît înfiinţarea unui club al corespondenţilor. Toţi pionierii au fost entuziasmaţi de această idee. Sîntem 11 pionieri înscrişi, iar eu am fost ales corespondent special. Membrii clubului nostru învaţă bine, sînt fruntaşi în activităţile pioniereşti, şi... ştiu să scrie frumos (asta fără să ne lăudăm). Sîntem siguri că în felul acesta vom îmbunătăţi activitatea noastră, vom păstra mai bine legătura cu gazeta. Pionierii noştri sînt dornici să corespondeze şi cu alţi pionieri din alte şcoli ale patriei noastre, din ţări prietene. Ei vor să facă schimb de experienţă. Avem atîtea lucruri minunate de povestit despre viaţa şi activitatea noastră de zi cu zi... Ne străduim să obţinem rezultate bune la învăţătură, să răspundem acţiunilor de muncă patriotică cărora pionierii unităţii le acordă o deosebită atenţie. Desigur, acestea vor fi teme despre care vom coresponda şi cu pionierii din alte localităţi, pe care îi rugăm să ne scrie şi ei.

pionier **POPA EUGEN**
cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani,
comuna Gîrbovita, raionul Aiud,
regiunea Cluj

Ileana de vorbă cu cititorii

E toamnă, o toamnă îmbelşugată. Duminică, împreună cu întreaga unitate, am fost în vizită la o gospodărie agricolă colectivă. Să nu credeţi că am stat cu mîinile la piept. La sat acum e muncă multă şi noi sîntem doar pionieri, aşa că am ajutat la desfăcat porumb. A fost foarte frumos. Răsuna curtea gospodăriei de cîntecele noastre pioniereşti. Şi ce de prieteni noi ne-am făcut... Fiecare pionier din unitatea noastră a fost în vizită la un pionier din sat. Am făcut şi schimb de cadouri...

La redacţie mă aşteptau multe surprize; îmi sosiseră scrisori de la prieteni. Prima era a... aţi ghicit, a Măriucăi. In primul rînd, dragi prieteni, m-a rugat să vă transmit că nu v-a uitat şi că se gîndeşte mereu la voi. Acum învaţă şi se străduieşte, ca o adevărată utemistă, să fie întotdeauna în primele rînduri. Dar în faţa mea mai sînt şi alte scrisori, şi ele aşteaptă răspuns. **Păunescu Mihaela de la Şcoala medie mixtă nr. 31 din Bucureşti:** „Dragă prietenă, bucuria ta este şi a mea. Iţi doresc ca prima notă 10 să nu rămînă mult timp singură. Matematica nu e uşoară, de aceea atît tu cît şi alţi pionieri trebuie să-i ajutaţi pe cei rămaşi în urmă. Aceasta e o datorie pionierească şi voi nu trebuie s-o uitaţi. Mai scrie-mi. Mihaela“.

Iată şi scrisoarea altui prieten. **Ichim Constantin, comuna Tansa, raionul Negreşti, regiunea Iaşi:** „Planul vostru e foarte frumos. Cînd te gîndeşti că din seminţele adunate de voi, peste cîţiva ani vor fi nenumărate livezi de meri şi peri! Şi cum să nu fii mîndru cînd toate acestea sînt făcute de voi. In legătură cu aceasta, aş vrea să-ţi povestesc o întîmplare. Astă vară, într-o după-amiază, cînd am venit pe lotul nostru şcolar, era acolo un tînăr. S-a uitat la noi, la caisul încărcat de roade şi ne-a spus

— Acesta-i pomul sădit de detaşamentul nostru cînd am absolvit clasa a VII-a. ●

In faţa mea mai sînt şi alte scrisori. **Antonie Ioana din comuna Găvăneşti, raionul Balş, regiunea Craiova** îmi scrie că au 20 de iepuri, 10 perechi de porumbei şi 200 pui de găină. Minunat! Iar pentru felul cum a înţeles unitatea lor să îndeplinească Hotărîrile Plenarelor a V-a şi a VI-a ale C.C. al U.T.M., merită toată lauda.

Aşa că să ne străduim cu toţii să fim în primele rînduri la învăţătură ca Păunescu Mihaela şi să participăm la muncile patriotice la fel de harnici ca pionierii din unităţile din care fac parte Ichim Constantin şi Antonie Ioana.

ILEANA

Rezultatele concursului de cuvinte încrucişate

Concursul de cuvinte încrucişate s-a terminat de mult. Rezultatele însă nu s-au dat şi aceasta pentru că au trebuit să fie controlate sute de scrisori.

Iată mai jos rezultatele tragerii la sorţi care a avut loc sîmbătă 17 oct. 1959

Locul I — bicicletă — Zamfirescu C. Teofil, comuna Măceşul de sus, raionul Segarcea, regiunea Craiova.

Locul II — ceas de mînă — Preda Pompiliu, comuna Teaca, raionul Bistriţa, regiunea Cluj.

Locul III — servietă — Comăneanu Cristina, str. Albotei nr. 31, raionul Stalin, Bucureşti.

Menţiuni — material sportiv — Bora Irina, str. Puţul cu Tei nr. 44, Bucureşti, Condruţ Iuliana, str. Penteleu nr. 27, Buzău, Erdely Beatrice str. Albotei nr. 18 Bucureşti, Ianovici Orest, str. Gh. Buliga nr. 2 Suceava, Mihai Dan, str. Ştefan Mihăileanu nr. 28 Bucureşti, Musina Emilia str. Cimitirul Dorobănţiei nr. 7 Craiova, Păuţi Dorel Zeno, str. 13 Decembrie nr. 7 Timişoara, Patentaşu Constanţa, str. Teiuleanu nr. 10 Piteşti, Petrovici Cosma str. Pompiliu Ştefu nr. 14 Buzău, Schulder Stela, str. Elena Doamna 52 A Bucureşti, Simona Apagon, str. Dr. Pasteur nr. 38 Bucureşti, Ştefan Florin str. S. M. Kirov nr. 15. Bucureşti.

Ce norme sportive trebuie să îndeplinească cei care vor să obţină distincţiile pioniereşti

Cei de 10—12 ani:

— Să ştie să înoate sau să patineze (la alegere).

— Să arunce la ţintă cu mingea de oină (băieţii de la distanţa de 10 m, iar fetele de la 8 m).

— Să alerge distanţa de 40 m în timpul de 8,5 sec., deopotrivă fetele şi băieţii.

— Să participe la două excursii cu durata de o zi, în cursul cărora să înveţe să se orienteze după busolă, să aprindă focul de tabără şi să contribuie la strîngerea materialelor pentru ierbare, pietrare şi insectare.

Cei de 12—14 ani:

— Să participe la Spartachiada pionierilor şi şcolarilor.

— Să participe la trei excursii cu durata de două zile. In aceste excursii să ştie să se orienteze după busolă şi semne naturale, să execute şi să recunoască semnalizările cu fanioane, să facă schiţa drumului parcurs, să construiască un adăpost pentru noapte.

Toate aceste condiţii sînt obligatorii pentru pionierii apţi din punct de vedere fizic

Cîte ceva despre modestie şi spiritul de echipă

In sport, ca şi în viaţa de toate zilele, modestia este o trăsătură preţuită de oameni.

Gaţu Cristian, pe lîngă faptul că e un pionier bun la învăţătură, e şi un pasionat fotbalist. Joacă de multă vreme în echipa de pitici de la „Tînărul dinamovist“. Acolo a învăţat multe lucruri din arta jocului cu mingea şi a reuşit să devină unul dintre jucătorii buni ai echipei. Succesul său a fost recunoscut atît de antrenorul echipei cît şi de colegii lui. Dar, pentru că în cîteva rînduri fusese lăudat, de la o vreme Cristian a început să se înfumureze... Practica un joc individual, pentru sine, dînd dovadă de vedetism. Din cauza lui spiritul de echipă începuse să se destrame. Colegii se uitau de acum cu neîncredere la el şi asta nu era bine.

— Părerea mea este că pe terenul de fotbal Cristian joacă de unul singur, spunea Silviu, portarul echipei. A ajuns un înfumurat.

Ceilalţi au fost de aceeaşi părere. Intr-o zi, la o adunare în care s-a analizat activitatea fiecăruia, Cristian a fost aspru criticat pentru greşeala lui. Tovarăşul Stănculescu, antrenorul echipei, a vorbit multă vreme despre importanţa modestiei şi spiritului tovărăşesc în jocul de fotbal.

Cristian e acum un bun coechipier. Jocul său place tuturor celor ce au ocazia să-l vadă pe teren.
Iată-l în timpul unui antrenament.

Cristian s-a gîndit foarte mult la greşeala sa. Incetul cu încetul, a început să se îndrepte. La antrenamente era mai vioi, mai combativ. Acum joacă într-adevăr în echipă. E solidar cu colegii lui cu care colaborează strîns în timpul jocului. Pionierii şi-au recăpătat încrederea în el şi nu numai echipa, ci Cristian în primul rînd a avut de cîştigat.

E. ROŞCA

Valentina Juravliova

PLANETA ALBASTRĂ

(continuare din nr. trecut)

Mişcările mîinilor lui zgîrcite şi precise păreau totodată înaripate. Da, chiar înaripate. Fără a privi la aparate, Şatov parcă ghicea cu un al şaselea simţ ce trebuia să facă.

Deodată izbucni semnalul zăngănit al robinetului.

Aproape maşinal, am pus

în acţiune aparatul de ionizare. Pe ecran apăru o linie neagră ce tăie ovalul roşu. In regiunea mării de foc radiaţia era de proporţii colosale. „Săgeata" tresări. Pata roşie alunecă rapid pe marginea ecranului. Am scris pe o bucată de hîrtie: „Explozie nucleară? Catastrofă nucleară?" Şatov privi notiţa, apoi la mine şi ridică din umeri. Peste o clipă arătă cu ochii spre indicatorul termografului exterior. Temperatura se ridicase la 70 de grade. „Săgeata" prinse a coborî. Şatov săvîrşi minunea. Invingînd curenţii de aer ce apăruseră nu se ştie de unde, astronava găurită şi deteriorată mergea sigur spre aterizare Pe ecranul locatorului de aterizare apăreau pete negre. „Unde ne găsim?" mă întreabă din ochi Şatov.

„Deasupra Mării Vremii!" îi strigai eu.

El dădu mulţumit din cap. Era greu să alegi un loc mai potrivit pentru aterizare. Marea Vremii cu o vale întinsă pe care creşteau tufişuri de aresită se găsea în apropierea rachetodromului.

Petele negre de pe ecranul locatorului se schimbau cu o viteză vertiginoasă. „Săgeata" aluneca deasupra suprafeţei lui Marte. Am scos din funcţiune locatorul. Nu-mi amintesc cîtă vreme să fi trecut, probabil vreo 5 minute. Vuietul motoarelor devenise insuportabil. Şatov puse în funcţiune rachetele de aterizare. „Săgeata" coborî lin pe perna de gaz şi îndată se făcu o linişte adîncă adîncă—în care cel mai uşor zgomot îţi părea o adevărată bubuitură. Apoi am început să simt puterea gravitaţiei. De astă dată nu mai era o greutate artificială, creată de costumele mecanizate, în cîmpul magnetic, ci o greutate, după cum zicea Şatov, adevărat pămîntească.

— N-a fost rău, nu-i aşa? întrebă Şatov.

— Excelent!

Şatov întoarse mînerul transmisiei pneumatice. Se auzi un fîşiit şi chepengul cabinei prinse a se deschide. Totuşi, acest fîşiit continua să dăinuie. Ce-i drept devenise mai altfel, întrerupt, şuierător.

— Vine de afară, spuse mirat Şatov. Pare că Marte ne întîmpină cu o vreme furtunoasă.

Trecurăm în cabină. Aici şuieratul vîntului se auzea şi mai puternic. Ba mai mult, chiar nava noastră se clătina.

— Ei, căpitane, întrebai eu, ce-ar fi spus într-o asa situaţie bătrînul Omar?

— Intr-o astfel de situaţie bătrînul ar fi spus: „Nu-i în viaţă"...

Un trosnet puternic îl întrerupse.

— E o furtună de nisip!

Şatov clătină negativ din cap.

— Nu-i asta, colega, e o adevărată grindină.

— Adusă desigur de pe pămînt?

Aveam impresia că el glumeşte.

— Iar acum plouă, constată netulburat Şatov.

Corpul metalic al „Săgeţii" răsuna de răpăitul ploii, aşa că nu putea fi vorba de vreo eroare.

— Pilot de bord, am să mă pling de dumneata.

Şatov vorbea aproape serios. Ai adus „Săgeata" pe o altă planetă. Dacă ar fi să iei în seamă puterea gravitaţiei, trebuie să fie Marte. Insă vîntul, grindina, ploaia...

Ploaia se opri brusc iar vîntul prinse să urle cu o nouă putere.

— Ei, cum poţi să-ţi iei apărarea?

Cum să mi-o iau? Nu înţelegeam nimic.

— Să admitem că undeva, prin apropiere, are loc o erupţie, continua să-şi expună gîndurile Şatov, ascultînd vuietul vîntului. Dar de unde a venit grindina? Cum se explică densitatea vîntului? Iată, din nou plouă. Să presupunem c-ar fi un uragan. Dar ploaia, ploaia! De cînd bîntuie pe Marte astfel de ploi torenţiale? Regret dragă colega, dar vom fi nevoiţi să îmbrăcăm costumele de scafandri şi să ieşim din corabie. Radioemiţătoarele costumelor de scafandrii funcţionează, vom încerca să stabilim legătura...

O zguduitură puternică mai că vru să ne doboare.

— Ei, drăcie!

Ţinîndu-se de pereţi, Şatov trecu în cabina postului central.

— Barometrul indică o presiune de 400 mm, spuse el. Drăguţa asta de planetă are o atmosferă solidă. Şi încă o enigmă. Mărimea radiaţiei naturale e de 4 ori mai mică decît cea de pe Marte... Da, pilot de bord, aţi aşezat „Săgeata" pe un oarecare platou al Pămîntului, ori aţi descoperit o nouă planetă? Nu e frumos.

Cu toate că comandantul navei glumea, dispoziţia noastră era din cele mai rele. Imbrăcînd costumul de scafandru, Şatov îl pomeni pe bătrînul Omar, însă tăcu la jumătatea cuvîntului.

— De-am afla mai repede ce se întîmplă pe aici, spuse el deodată. Pentru prima oară într-un an şi jumătate am simţit în glasul lui o notă de oboseală. El deschise pînă la maximum mînerul transmisiei pneumatice.

Presiunea aerului smulse chepengul ce se topise pe deasupra. În cabina de intrare pătrunse vîntul. Am deschis proiectoarele. Două fîşii înguste de lumină spintecara bezna. În jur se petrecea ceva de neînchipuit. Un vînt puternic alunga bucăţi de nori grei. Ploaia cînd începea brusc cînd înceta. Undeva, în depărtarea întunecată, izbucneau vîlvătăi de foc.

Şatov îşi făcu loc prin chepengul îngust. M-am grăbit şi eu după el. In aceeaşi clipă o răbufnire a vîntului mă doborî la pămînt. In cădere, abia am reuşit să mă apuc de nişte crengi de aresită. După cum se vede, am nimerit totuşi pe Marte.

— Ţine-te bine, colega, îmi strigă Şatov. Tîrăşte-te încoace!

Şatov sta culcat pe o movilă. M-am tîrît într-acolo, învingînd cu greu rezistenţa vîntului turbat.

— Deschide receptorul, ordonă Şatov. M-am întors pe spate, am pus mîna pe regulatorul de acord. In cască pătrunseră trosnituri, descărcări atmosferice. Deodată, de undeva, din depărtare, se auzi o voce slabă: „Săgeata, Săgeata, Săgeata, Săgeata!..."

— Auzi, pilot de bord? strigă Şatov. Hai să înregistrăm. Spre uimirea mea, indicatorul registratorului arăta în sus, spre cer. Printre norii destrămaţi se zărea clipind un disc galben, de vreo 5 ori mai mic decît cel al Lunei.

— Fobos, Fobos, arătă în sus Şatov. Fobos, satelitul planetei Marte. De acolo vin semnalele.

Nu puteam răspunde. Emiţătoarele slabe ale costumelor de scafandru avea o rază de acţiune de numai 300 km, iar pînă la Fobos erau mai bine de 9.000. „Săgeata, Săgeata, Săgeata", ne chemau cei de pe Fobos.

Ţinîndu-se de crengile aresitei, el se ridică în picioare. Il văzui aplecîndu-se, să nu fie doborît de vînt.

— Ia uită-te, colega! In glasul lui Şatov se simţea ceva ce mă făcu să mă ridic. Priveşte!

El arăta în întuneric. Nu vedeam nimic. Raza reflectorului se topea în bezna deasă. Apoi, undeva, în depărtare, dincolo de planetă, scăpără un fulger. Abia acum am văzut ceva groaznic: spre noi înainta un perete de apă. Fulgeră din nou şi valul uriaş apăru pentru o clipă ca o stîncă de proporţii colosale, împietrită undeva pe un ecran cinematografic, gata-gata să cadă, înspumată, îngrozitoare.

— Inapoi! strigă Şatov răguşit.

(va urma)

„Pentru 100.000 de mărci"

Doi copii ţinîndu-se strîns de mînă rătăcesc prin pădure. Lenocika, fetiţa cu coşiţe blonde şi ochişori ageri, e frîntă de oboseală. Abia mai ţine pasul cu curajosul ei prieten şi protector Ianka.

Inoptează într-un bordei făcut din crengi. Dar nici zorii zilei următoare nu sînt mai luminoşi pentru eroii noştri. In pădure se năpustesc zeci de fascişti înarmaţi, de astă dată însoţiţi de cîini. Copiii sînt urmăriţi îndeaproape prin hăţişul unei mlaştini. Inaintează cu greu, afundîndu-se pînă la brîu în nămol. Doar isteţimea şi curajul lui Ianka îi salvează. Pentru mult timp oare? Nu poţi bănui. Ştii doar că fasciştii vor s-o răpească pe Lenocika pentru a-l atrage în capcană pe tatăl ei, comandantul unui detaşament de partizani care dădea lovituri grele duşmanilor.

...Şi firul încordatei acţiuni continuă. Sleită de puteri, Lena cade doborîtă de oboseală şi foame. Ianka este nevoit să se ducă în sat pentru a găsi pîine. Dar este prins şi împreună cu ceilalţi săteni, luat ostatec de către fascişti care se răzbunau astfel pentru acţiunile săvîrşite de partizani. Ce se va întîmpla acum cu micuţa Lena, singură în pădure?

Firul emoţionantelor întîmplări din filmul „Pentru 100.000 de mărci" care rulează în prezent pe ecranele cinematografelor din Capitală, în cadrul săptămînii filmului sovietic, îţi va dezlega totul. Purtător al unui mesaj uman, filmul se bucură de preţuirea spectatorilor mari şi mici, care au încă odată posibilitatea să vadă ce înseamnă curajul, abnegaţia, dragostea de patrie a celor mai mici cetăţeni sovietici.

FLORICA BALAN

CUTIA CU SCRISORI

Toamna cu bucuriile şi belşugul ei a sosit. Iată viile încărcate de struguri, iată mărul din livadă chemîndu-vă cu bunătăţile lor. Pădurea şi-a îmbrăcat straiele ruginii. La şcoală s-a şi făcut focul! E cald şi bine şi lecţiile sînt atît de frumoase. Toamna văzută de fiecare dintre noi altfel, pe toţi ne încîntă cu aceleaşi bucurii, cu acelaş belşug.

Toamna, în creaţia cititorilor noştri

La redacţie au sosit zeci de scrisori cu poezii sau mici povestiri în care pionierii şi şcolarii cîntă toamna. Pionierul Hersch Petru *din Baia Mare descrie toamna cu totul altfel decît* Anica *Paraipan* din Focşani. *Reproducem aici cîte un fragment din poeziile trimise de ei. Mai întîi un fragment din poezia lui Petru:* „Ostenită vară iată / Din toiag de drumeţie / Încă şovăie să bată / Spre a porni în pribegie / Trec în şiruri nesfîrşite / Cîrduri lungi de păsărele / Zilele-nsorite, calde / Au pornit încet şi ele / Dar ce grabă-i prin cîmpii / Prin livezi şi printre vii? / Toamna le-a adus în dar / Harnicilor gospodari / Fructe bune-nmiresmate / Şi căruţe cu bucate / *Şi acum un fragment din „Toamna" văzută de Anica:* „O, toamnă, ce frumoasă eşti / Ca o zînă din poveşti / Struguri ai pe rochia ta / Din catifea / Tu pe umăr porţi un măr / Porţi la gît prune cu gît / Înşirate şi brumate / Şi te joci mereu / Cu-n pepene greu / Ai ca broşă o alună / Toamnă, tare eşti tu bună / Toate cîte ai nouă ni le dai /".

Doi autori acelaşi subiect; două feluri de a vedea. Fără îndoială că vă plac amîndouă poeziile. Stilul lui Petru, direct, fără inflorituri vă aduce în faţa ochilor toamna aşa cum o vede fiecare om, nu aşa cum şi-o imaginează Anica, ale cărei versuri, deşi sînt pline de gingăşie, şchioapătă. Ea n-a muncit cu atenţie, nu s-a străduit îndeajuns, ci a scris versul aşa cum i-a venit în gînd. Dacă ar mai fi refăcut unele versuri poezia ar fi fost mult mai reuşită. Aceste două exemple credem că vă vor ajuta şi pe voi, dragi prieteni: *Iliescu Marius* (Dorna Arin — Vatra Dornei), *Albu Alexandru* (Siria — Arad), *Stratulat Nicuşor* (Cîmpuri-Galaţi) să vă daţi seama comparîndu-le cu poeziile trimise dacă aţi reuşit să scrieţi lucruri bune sau nu. Am mai remarcat lucrările urmatorilor corespondenţi pe care-i sfătuim să ne trimită şi alte versuri scrise însă cu mai multă grijă şi atenţie: *Niculcea Violeta* — Bucureşti; *Manea Aurel*, Cluj; *Nica Panaite* — Roman; *Teodoru Romeo* — Constanţa; *Bistreanu Aurel* — Gătaia, Timişoara; *Văcărescu Ion* — Broscari — Craiova; *Fălămaş Maria* — Daştat — *Hunedoara*; *Georgescu Gheorghe* — Căpreni — Craiova; *Constantin Vasilescu* — *Mîrşani* — Craiova; *Adam Olimpia* — Cluj; *Iacob Agneta* — Bucureşti; *Vlăduţ Mihai* — — Ţinţăreni — Craiova; *Panu Aurelia* Bucureşti; *Olaru Adriana* — Turda; *Lorenţ Ion* — Oradea; *Sorescu Eugenia* Buzău; *Boloşan Mioara* — Tg. Mureş.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel.: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"